

Parlamentet og dermed mulighed for at fremtvinge en ændring af EU-lovgivningen.

Og endelig vil Enhedslisten have, at EU-kommissærerne skal udpeges af de nationale parlamenter. Nej, det er ikke vores opfattelse. Vi synes, det er udmærket, at de bliver udpeget, som de gør i dag, men at de skal godkendes enkeltvis af Europa-Parlamentet.

Alt i alt er der indholdsmaessigt meget stor afstand fra Enhedslisten til CD, og det kan vel strengt taget heller ikke undre nogen. Den letteste ordførertale fra min side ville jo næsten være at sige, at hver gang Enhedslisten har et synspunkt på EU-listen, så kunne vi have det diametralt modsatte; det ville være konsekvent. Selvfølgelig holder den ikke 100 pct., men det er jo næsten sådan.

Og derfor må jeg også om de efterfølgende forslag – for nu med formandens tilladelse at spare Tingets tid – sige, at beslutningsforslag nr. B 49, B 51, B 52, B 53, B 50 og B 54, hvis formål alle sammen er, som hr. Keld Albrechtsen selv har sagt, at rulle Unionen tilbage, grundlæggende er fuldstændig i modstrid med alt, hvad CD står for, for vi vil nemlig gerne rulle Unionen frem. Derfor vil jeg ikke kunne støtte nogen af de forslag, og i stedet for at gå op og fortælle det om hvert enkelt har jeg nu gjort det for dem alle under ét med denne melding.

Men det betyder ikke, at jeg ikke gerne vil mødes med hr. Albrechtsen og andre Enhedslistefolk i den offentlige debat. Lad os få tvekamp om de her synspunkter. Fordi at man er lodret uenig og totalt afviser et forslag, betyder det jo ikke, at man ikke gider diskutere tingene; det vil vi meget gerne, for det tror vi faktisk EU tjener ved. Det er min opfattelse, at jo mere oplysning, jo mere viden og jo mere debat der er om EU, jo mere spiseligt bliver det, for det er faktisk et ret fornuftigt system.

Keld Albrechtsen (EL):

Lad mig allerførst kvittere for hr. Duetofts sidste bemærkning: Også jeg imødeser med glæde debatter i den kommende tid med hr. Duetoft om EU her i salen og ikke mindst ude i landet. Det er en fordel efter min mening, at klare holdninger kommer frem og brydes i debatten, og det kan vel ikke blive mere klart end netop i en debat mellem CD og Enhedslisten, som i denne her sag står for stik modsatte synspunkt. Så den opfordring vil jeg i hvert fald gerne tage til mig og vil deltage i debatten med hr. Duetoft.

Jeg er til gengæld ganske overbevist om, at netop en udbredelse af debatten bl.a. mellem hr. Duetoft og mig vil medføre, at unionsmodstanden vil blomstre. Det vil jo så komme an på en prøve, om hr. Duetoft får ret, eller jeg gør.

Til ordførerne, som jo trods alt, selv om debatten nok startede lidt surt, efterhånden kommer frem til indholdet, vil jeg sige, at jeg har lagt mærke til, at mange ordførere også fra de store partier har fastslået, at stemmevægtene ikke må ændres til ugunst for de små lande.

Der er kommet et forslag om, at de store lande – undskyld, lande repræsenterende et flertal af befolkningen; det kan jo også indeholde små lande – skal have en særlig vetoret. Dette forslag vil jo kunne indarbejdes i en betænkning eller ved anden behandling.

Her vil jeg da gerne sige til den radikale ordfører, som var bekymret over, at der nu skulle foregå alt for mange drøftelser i lukkede udvalgsmøder, at man kan jo altså ved anden behandling sikre, at der netop bliver en offentlig debat om forslagens vedtagelse. Vi kan sagtens sikre, hvis der er et flertal, der er indstillet på at gå konkret ind i sagen, at der bliver en offentlig debat her i Folketingssalen.

Vi er altså i Enhedslisten glade for, at der om det spørgsmål, der hedder stemmevægte, ser ud til at være et flertal i Folketinget. Det, vi er bange for, er jo, at det i forbindelse med indgåelsen af et eventuelt nyt nationalt kompromis mellem regeringspartierne og Venstre og De Konservative – på trods af at der er et klart flertal både her i Folketinget og uden tvivl også i den danske befolkning for, at de små landes indflydelse ikke må svækkes – ikke kommer til at afspejle sig i dette memorandum, hvis det indgås mellem V og K og regeringspartierne, fordi tingene dér vil blive fejtet ind under gulvtæppet. Derfor vil det være en utrolig god ting, hvis man i en beretning fra udvalget kunne få fastslået, at på det punkt er Folketingets partier eller et flertal af dem altså klart enige: De små lande må ikke svækkes.

Der var knap så stor forståelse for vores forslag vedrørende begrænsningen af Europa-Parlamentets indflydelse. Jeg har jo med stor interesse i dag læst Lone Dybkjærs udspil i B.T. om nedlæggelse af Europa-Parlamentet. Så langt er Enhedslisten jo faktisk ikke gået med det her forslag, men jeg vil da ikke sige, at Lone Dybkjærs forslag er dårligt, slet ikke. Vi har sådan set ikke noget at bruge Parlamentet til, når det rigtig kommer til stykket.